

og Penge. Hvad nu navnlig den større Simplicitet i Forretningsgangen angaar, da vil den jo komme til, at bestaa i, at der vil blive meget mindre Protokollation og meget mindre Attestation, end der hidtil udbrøvedes, medens de omhandlede Forretninger vare adskilte i to Kontorer og hos to særlige Embedsmænd. Der som man ligeoverfor, hvad der saaledes er tilfaldet, vil foretage en Forandring som den, der under Nr. 7 foreslaas, da forekommer det mig, at man risikerer ikke at opnaa det, som nødvendig har været Hensigten med Lovforslaget, som det nu er affattet. Spørgsmaalet under Nr. 7 har efter min Mening, i det Hele ikke stor Betydning, og jeg tør derfor antage, at Thinget, saafremt det overhovedet ønskes at faa dette Lovforslag ført igennem, vil stemme imod Forslaget under Nr. 7. Jeg skjønner heller ikke rettere, end at den af Folkethinget givne Redaktion af § 10 ogsaa i andre Henseender har Fortrinnet for den under Nr. 7 foreslaaede. Foruden nemlig hvad der allerede af mit ærede Kollega er blevet fremført som en ligefrem Mangel ved Udvalgets Redaktion, saa ser jeg derhos ikke bedre, end at Folkethingets Redaktion af § 10 giver Ministeren en større Frihed, end den af det ærede Udvalg foreslaaede Affattelse vilde give ham. Og jeg kan nu navnlig i nærværende Dieblil, hvor det kommer an paa at ordne Forholdet paa en hensigtsmæssig og nyttig Maade i Overgangstiden, ikke andet end være af den Mening, at det er rigtigt at lade Ministeren i saa Henseende have saa frie Hænder som muligt. Hvad der iøvrigt vel her nærmest er Spørgsmaal om, og hvad der vistnok nærmest har foranlediget Fremkomsten af Endringsforslaget under Nr. 7, er det, at man anser de 1,600 Rd., som i det andet Thing ere bestemte til Honorar og Kontorhold for den her omhandlede Mand, for at være for lav en Sum. Det tror jeg nu imidlertid ikke. Jeg tror, at man kan hjælpe sig igennem med de 1,600 Rd., og at det ikke er nødvendigt af den Grund at vedtage den forandrede Affattelse, som foreslaas under Nr. 7. Jeg skal hermed tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke maatte vilde tage det nævnte Forslag tilbage. Hvis

dette ikke sker, kan jeg derimod, som sagt, ikke andet end i Samklang med Justitsministeren ønske, at Thinget vil stemme imod Forslaget under Nr. 7, og at man navnlig vil gjøre det, forsaavidt man overhovedet ønsker Lovforslagets Gjennemførelse. — Hvad endelig Forslaget under Nr. 8 angaar, da befinder jeg mig ligeledes med Hensyn til det særlig stillet i Forhold til en af mine Kolleger, nemlig til Finantsministeren, der paa sine Embedsmænds Begne har forlangt at faa en saadan Endring indført i Lovforslaget. Han har dertil havt ikke alene den specielle Grund, som er bleven anført allerede af den ærede Ordfører, at der ved Fastsættelsen af Kontorholdet for de Embedsmænd, til hvilke Mønstringsbestyrelsesforretningerne paa de fleste Steder ere overdragne, er taget et betydeligt Hensyn til de her omhandlede usikre Indtægter, som de kaldes, men ogsaa den, at der tillige tildels er taget Hensyn til disse usikre Indtægter ved Fastsættelsen af deres Gager, hvilket vel nu ikke er let at se af de foreliggende Love, men dog har givet sig et Vidnesbyrd i Gr. i Fastsættelsen af Gagen for Soldkassererne paa flere af de Steder, hvor disse Embedsmænd findes. Skjøndt de nemlig ere sidsordnede med Soldinspektorerne, ere Soldkassererne dog — alene med Undtagelse af Kjøbenhavn, hvor Bestyrelsesformerne ere anderledes ordnede — overalt satte noget under Soldinspektorerne i Gage, hvad der væsentligt er begrundet i Hensynet til, at hine havde de omhandlede usikre Indtægter, hvad disse derimod ikke have. Jeg maa derhos med Hensyn til Forslaget under Nr. 8 tildels sige, ligesom min ærede Kollega Justitsministeren for sagde om et andet Spørgsmaal, at selv om Bestemmelsen deri vil behøve en lidt yderligere Udvikling, enten gennem Finantsloven eller gennem særlig Lov, saa er det dog paa ingen Maade ligegyldigt med Hensyn til Spørgsmaalet, at det allerede erkendes i det her foreslaaede for at være det rette Princip, at der skal gives de paa gjældende Mand en Erstatning for det Tab, som de ville lide, og som man ikke, da man regulerede Lønningerne for dem, havde tænkt sig, at de skulde lide. — Medens jeg altsaa